

Van het Bestuur:

Sinds het eerste bulletin van 15 februari is er het nodige gebeurd, zowel binnen de Stichting Perspectief als binnen het Genootschap.

Allereerst ontviel ons op 23 maart j.l. de oprichter en directeur van de Stichting, Joop van Halen, die als inspirator een grote rol speelde in alle activiteiten van de Stichting. Lees hierna het stuk van Wim Huijser, dat hij uitsprak tijdens de uitvaart van Joop. Als spin in het Dordtse web, ontviel niet alleen hij ons, maar daarmee ook de lijnen naar en de contacten met de Dordtse literaire, artistieke en politieke wereld.

Inmiddels is onder leiding van een interim bestuur de draad weer opgepakt. Binnenkort zal een nieuw bestuur aantreden, dat zich ook met het voortbestaan van de Stichting zal bezighouden.

Intussen was en is het Genootschap actief, nu 26 leden groot (de ledenlijst wordt u separaat toegestuurd) met eromheen vele belangstellenden, die een of andere rol kunnen en willen spelen. We noemen: Roel Leentvaar, oudste vriend van Kees, groot cricketliefhebber en samen met hem actief in de schaakwereld. Arie van 't Hoff, jazzmusicus, die samen met Kees in de Dordtse jazzliga zat en op diverse bijeenkomsten met zijn combo literaire bijeenkomsten heeft opgeluisterd. Voorts Arie Blokland, samen met Kees vele jaren toeschouwer bij de honkbalwedstrijden van het Dordtse "The Hawks", die onder een andere naam voorkomen in "Bazip Zeehok", hoofdstuk 21.

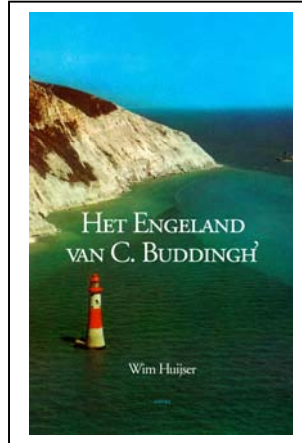
Het Genootschap heeft een bijzondere status, die u moet weten: Wij zijn een activiteit van de Stichting (project zonder einde) en hebben als zodanig geen aparte bestuursvorm. We kennen formeel ook geen leden, maar u bent donateur van de Stichting Perspectief, activiteit "Buddingh'Genootschap". Het bestuur van de Stichting ziet toe op een juiste en verantwoorde besteding van de geldmiddelen en faciliteert onze activiteiten, die wij zelfstandig kunnen ontwikkelen. Hierover meer op de volgende pagina.

Activiteiten van het Genootschap:

Publicaties:

In juni komt bij uitgeverij Aspect het nieuwe boek van Wim Huijser uit

Het Engeland van C. Buddingh' met reisverslagen, gedichten en foto's uit de dagboeken, bundels en het privé bezit van de familie. De officiële aanbidding van het eerste exemplaar zal in Dordrecht plaatsvinden. Waar, hoe en wat hoort u bijtijds.

Voor het najaar staan gepland in de serie Buddingh'-Cahiers:

"Was het maar luiheid" (zie ook hieronder).

Van de uitverkochte uitgave *"Quasi Cadavres Exquis"* komt een tweede druk.

"Hier is Poek" en *"Kastjes kijken"* komen later.

Activiteiten

In november hebben we een week gepland met Buddingh'-activiteiten rond zijn sterfdag (24-11). Op 24 november in 't Hof te Dordrecht een avond met jazz en poetry, hopelijk met een bijdrage van Simon Vinkenoog, rond de bundel *"West Coast"*, de opvoering van het toneelstuk *"Was het maar luiheid"* en levende jazz door het combo van Arie van 't Hoff.

Op zaterdag, in 't Hof, een schaakdag, verzorgd door Gerben van Manen, Hans Berrevoets en Roel Leentvaar, waarvoor we de nodige schaakgrootheden proberen te strikken, in samenwerking met de Dordtse schaakclub.

Op zondag 27 november sluiten we af in de bibliotheek te Dordrecht met de opening van een kleine expositie en een bijeenkomst voor de leden.

Bij al deze activiteiten worden we geholpen door een aantal, eerder genoemde, Dordtenaren.

Ook op de website valt het nodige te lezen; het Weekboek van Wim Huijser loopt weer .

Voor belangstellenden: woensdag is tot Buddingh'-dag gekozen v.w.b. onze aanwezigheid op het adres Steegoversloot 87. Wim en Peter zullen er zoveel mogelijk aanwezig zijn; loop eens binnen voor een praatje (waar wij weer wat van opsteken).

In Memoriam Joop van Halen, door Wim Huijser

Dordrecht, 30 maart 2005

Iets meer dan negen jaar geleden -in februari 1996- liep ik rond met het idee voor een boek. Over Kees Buddingh' en over diens stad Dordrecht. Op een zaterdagmiddag sprak ik daar bij toeval over met Cees Groesbeek die toen nog een antiquariaat had aan de Voorstraat. 'Maar daarover moet je dan eens met Joop van Halen praten', zei hij. 'Die zal daar zeker aan mee willen werken.' Ik kende Joop niet en had nog nooit van Stichting Perspektief gehoord. Ik liep naar het Steegoversloot, want Cees had me verteld dat daar Stichting Perspektief een kantoor had. Ik trof het. Al was het zaterdagmiddag, de deur was open en binnen zat Joop achter een computer met luid klassieke muziek aan. We stelden ons aan elkaar voor en raakten in gesprek over mijn idee. Maar het gesprek kreeg plotseling een wending toen de CD afgelopen was en Joop een nieuw stuk muziek uitkoos. Ik weet echt niet meer wat het was, maar Joop voorzag het voor mij van een uitgebreide en geïnspireerde inleiding. Dat eerste contact kreeg snel een vervolg. Want Joop bleek enthousiast voor mijn plan. En ons eerste gesprek was exemplarisch voor de vele gesprekken die in de jaren daarop in zijn kantoor volgden. Altijd was er een reden waarom we elkaar zouden spreken, maar ook altijd waren er voor Joop redenen om het gesprek een andere kant op te krijgen. Vaak was dat muziek. Of het nu middeleeuws was of jazz, Madonna of Diana Krall.

Joop stelde zich ten doel om mijn plan voor het boek over Buddingh's Dordrecht financieel mogelijk te maken. En ik weet nog hoe ongeduldig ik in dat jaar was als er nog geen zicht op de haalbaarheid daarvan was. Maar Joop bleef hoopvol en vertelde over de gesprekken die hij voerde met die en gene. En uiteindelijk ontving ik zijn triomfantelijke bericht. Het was gelukt. De gemeente Dordrecht deed mee. Zo maakten wij dat eerste boek: 'Een stad is een boek'. Op het aanvankelijke omslag dat ik had laten ontwerpen stonden zowel zijn als mijn naam. Maar daar stak Joop een stokje voor. Zijn naam moest eraf, die was niet van belang. 'Het wordt jouw boek', zei hij 'en laat mij nu maar achter de schermen opereren'. Die houding is nooit veranderd. Hij bleef altijd, zoals hij zelf zei: facilitair. Ook niet toen we in de jaren daarop meer plannen ten uitvoer brachten. Joop dacht direct mee en zag het resultaat al snel voor zich. Of het nu ging om een boek, een presentatie, een rijmprent of een website. 'Maar heel vaak belde hij me dan diezelfde dag nog een keer, omdat het idee zich in zijn gedachten al verder had ontwikkeld en hij er nog tien mooie ideeën bij had gekregen. Hij moet - denk ik- nogal eens teleurgesteld zijn geweest door mijn soms lauwe reactie. Want al snel leerde ik wat ook Joop's valkuil kon zijn: teveel willen, het te mooi en te complex willen maken, altijd strevend naar de perfectie. Want dat is wat Joop typeerde: niet gemakkelijk genoegen willen nemen met een minder resultaat. Aan zijn drang naar perfectie wilde hij nauwelijks een concessie doen en hij kon dan ook moeilijk uit de voeten met de middelmaat die hij zo vaak om zich heen zag. Ik kon en mocht dat tegen hem zeggen: 'Joop, keep it simple, want dan is de kans misschien groter dat we erin slagen.' Daar gaf Joop me dan toch schoorvoetend gelijk in, om enkele minuten een minstens vijf centimeter dik computerboek op tafel te leggen en te vertellen dat hij dat 's nachts las om daarmee een onderdeel van de website verder te perfectioneren. Ik ben ervan overtuigd dat hij me er het liefst ter plekke uit voor had willen lezen.

Van Stichting Perspektief maakte Joop in mijn ogen een ontmoetingspunt voor gelijk-gestemden. Zeker in de laatste jaren. Vaak kwam ik vanaf de Utrechtse Heuvelrug of later vanuit de Betuwe naar Dordt omdat we het ergens over moesten hebben, maar vaak ook alleen om er gewoon even te zijn. Om even aan te schuiven aan tafel. Omdat er ook altijd anderen waren: zijn collega's, vrijwilligers en stagiaires, maar ook vrienden als Kees Snoek, Jan Eijkelboom, Arie van 't Hoff, Gé Vaartjes, Roel Leentvaar en veel anderen. In het laatste jaar ontstond er spontaan een soort rebellenclub op de donderdagen. Het was al lang een idee van Joop om een Buddingh' Genootschap op te richten, waaronder alle Buddingh'-activiteiten konden worden geschaard en toen hij daarvoor ook enthousiasme vond bij Peter de Roos en mij kon ook dit plan verder worden uitgewerkt. Na zijn periode in het ziekenhuis in augustus/ september van vorig jaar, kon Joop er weer bij zijn toen in november de oprichting van het Buddingh'-Genootschap officieel bekend kon worden gemaakt. Toen hij in februari opnieuw in het ziekenhuis lag, belde hij me op een zondagmorgen en vertelde me hoe het er voor stond en dat het onomkeerbaar was. 'Ik ben niet sentimenteel hoor', verzekerde hij me, 'En we gaan er eerst voor zorgen dat het Buddingh'-Genootschap goed geregeld is'. Hij bleef zich ook toen verantwoordelijk voelen voor de initiatieven die we gezamenlijk en met vertrouwen in elkaar gestart waren.

Maar er was -daar ben ik van overtuigd- tegelijk iets anders wat hem dreef in het afgelopen jaar. Natuurlijk: we hadden het met elkaar ergens over daar aan die tafel aan het Steegoversloot. Maar het ging uiteindelijk over veel meer: het hele culturele leven, nee de hele wereldgeschiedenis werd er bij tijd en wijle doorgenomen. En als er dan tussen middag door iemand bij de bakker broodjes werden gehaald en de tafel werd gedekt zag ik Joop voldaan om zich heen kijken. Daar deed hij het ook voor: voor die rebellenclub.

Soms belde hij me een paar uur later in de auto met een vraag, om dan het gesprek toch te beëindigen met de constatering: 'het was leuk hè, vanmorgen?'.

Het laatste jaar werd hij vaak gehaald en gebracht om vanuit de Stadspolders de stad te bereiken. Als hij bij mij instapte begon het gesprek ogenblikkelijk, over het weer spraken wij niet. Soms had ik nog een CD aanstaan en luisterde hij even. 'Trijntje Oosterhuis', zei ik. 'Mooi hè?'

'Ach', zei hij, 'laat ik zeggen: niet onaardig.... Maar het haalt het natuurlijk niet bij het origineel van Billy Holiday'. En dan volgde vanzelf een stukje moderne muziekgeschiedenis.

Toen ik vorig jaar zomer vertelde dat ik met Marianne op vakantie naar Cornwall zou gaan en vlak bij Penzance iets had gehoord, bracht Joop ogenblikkelijk The Pirates of Penzance onder mijn aandacht, dat ik niet kende; en een week later ontvingen we per post twee gekopieerde CD's met: inderdaad The Pirates of Penzance. Joop heeft me in de afgelopen jaren kennis laten maken met voor mij tot dan veel nog onbekende muziek. Vaak zette hij iets op als je bij hem binnenkwam en moest dan van je horen wat je ervan vond. Het waren voor hem veel nostalgische stukken, die zijn liefde hadden. Zo kon hij me ook razend enthousiast maken voor de oude televisieseries die sinds kort ineens goedkoop op DVD's te koop waren. Hij kocht de dingen die hij ooit al wel gezien had, maar graag wilde herbeleven. Het goede gevoel er weer mee wilde terugroepen. Al was hij daarin wel selectief en wist hij blijkbaar precies wat aan die wens voldeed en wat niet. Wat hem droevig stemde vermeed hij.

Toen ik anderhalve week voor zijn overlijden voor de -wat ik toen nog niet besepte- laatste keer bij hem was, bracht ik de DVD's mee van de 25 jaar oude tv-serie Brideshead Revisited, die ik van hem geleend had. Toen Joop de doos op tafel zag liggen vroeg hij me: 'wat vond je ervan?' 'Ja, prachtig', zei ik. 'Die rust waarmee het gemaakt is, die lange dialogen vanuit één camerastandpunt, zoiets wordt niet meer gemaakt. En het volgt exact het boek.'

'Wij hebben de laatste aflevering niet gezien', zei Riet. 'Waarom niet?', vroeg ik, Joop aankijkend. 'Dan gaat ie dood,' gaf Joop als antwoord. 'Wie?', vroeg ik, 'Sebastian?' Joop knikte. 'Welnee', zei ik. 'Die zit dan nog steeds in Afrika, hij komt er niet zelf meer in voor, maar hij gaat zeker niet dood.' We moesten daar -hoe voorzichtig ook- samen nog wel om lachen. 'Die kun je dan nog rustig een keer bekijken', zei ik. En ik hoopte -tegen beter weten in- dat het zo nog mocht zijn.

Nu ik Joop niet meer aan zijn tafel in het kantoor van Perspectief zal vinden, is de stad Dordrecht voor mij heel veel leger geworden. Maar het werk -Joop's werk- gaat door. Natuurlijk, Joop zou niets anders willen. En dat doen we dus. Maar -nu jij er niet meer bij bent, Joop- voortaan wel met een vriend minder.